

er det, vi gerne vil diskutere med videnskabsministeren.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det vil jeg også gerne diskutere med hr. Thomas Adelskov, men sandheden er jo, at vi frem til 2008 stadig væk har tre finanslove, hvor det tal selvfølgelig vil blive forbedret. Derfor er det for mig helt i orden, at vi diskuterer overslagsårene, for det er reelt, når nu temaet har været, at der har været en nedskæring. Det er reelt set ud fra det forhold, at vi følger det, forskningsmiljøerne har bedt om, nemlig får stabile bevillinger. Det er altså lettere at komme op på 1 pct., hvis man ligger på f.eks. 0,77 pct., i stedet for at ligge nede på 0,65 pct.

Kl. 17.15

Derfor er situationen ganske gunstig, og jeg er meget interesseret i at tale overslagsår, for det er lige akkurat her, at de 8,1 mia. kr. er blevet brugt, hvilket hr. Ole Sohn ikke ønsker at komme ind på, for det ville nemlig betyde, at han blev nødt til at give regeringen ret. Det ønsker hverken hr. Ole Sohn eller hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal selvfølgelig også takke videnskabsministeren for at gå ind i debatten.

Når jeg tog ordet under hr. Jens Rohdes indlæg, er det, fordi jeg synes, at det nærmer sig det triste – nu skal jeg være mild og venlig – at vi, når vi kommer til at skulle føre politiske diskussioner, og det er jo det, vi er valgt til at gøre, så kommer til at diskutere nogle fuldstændig tåbelige beskyldninger imod hinanden. For det, hr. Jens Rohde sagde i formiddags, er jo hverken rigtigt eller forkert, men det er en beskyldning og et forsøg på at tegne et bestemt billede af SR-regeringen. Det er jo tåbeligt, at vi skal bruge vores tid på den slags ting.

Vil videnskabsministeren bekræfte, at når man har indgået en aftale om et forskningsprogram og det udløber, så skal det fornys, og når en aftale udløber, så kan man se det på BO-årene, og så forhandler man noget nyt, uanset hvilken farve regeringen har, og at det var det, der var i færd med at ske i efteråret 2001? Videnskabsministeren kan bekræfte det med et ja eller et nej.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil allerførst gerne erkende, at jeg synes, at det er både tåbeligt og trist at komme med beskyldninger, og det ved fru Marianne Jelved også. Det er slet ikke min normale stil. Men når man gennem en hel dag hører, at der gang på gang bliver fremført, at et område, man har ansvaret for, er udsat for beskæring og beskæring, så bliver man nødt til at gå på Folketingets talerstol og fortælle, at det er usandt.

Når det begynder at få karakter af beskyldninger, så er det på grund af nogle udsagn, der bliver tilført af andre end mig. Jeg kommer ikke med beskyldninger, jeg forholder mig bare til de facts, som man kan slå op i Folketingets finanslove.

Med hensyn til det rent praktiske, hvordan budgetterne bliver større, så er det rigtigt. Sandheden er bare, at da vi overtog butikken, dengang jeg første gang fik forelagt, hvordan det så ud for forskningsbudgetterne, så det ikke særlig rart ud, og det understreges også af, at vi kan bruge 8,1 mia. kr. bare for at fylde skrænten ud. Det synes jeg taler for sig selv.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg konstaterer, at videnskabsministeren er enig med mig i, at der i efteråret 2001 foregik forhandlinger om en fornyelse af en flerårig forskningsaftale mellem den daværende regering og den daværende opposition. Jeg erindrer så om, hvad alle er fælles om at vide, at der var nogle midler, som vi kaldte UMTS-midlerne, i sving. De midler ville SR-regeringen bruge, og de midler ville den nye VK-regering bruge. Og sådan blev det.

Der er ingen grund til at sige, at der var en kæmpe skrænt, som skulle fyldes op, for vi var fælles om at fylde den op, og vi var fælles om at have midler til at fylde den op.

Det andet, vi kan være enige om, og som er rent faktisk, og som blandt andre hr. Ole Sohn har haft fremme her, er, at vi er bekymrede over, at der ikke er en stigning, så vi kan se, at vi kan nærme os 1 pct. af BNP til forskning i 2010. Det bekymrer os. Derfor tager vi det op og appellerer til regeringen om at bidrage til, at den stigning kommer, og at der ikke bliver et fald. For det er det, vi kan se, når vi ser det i forhold til Barcelonamålsætningen.